

Metsiemme ruokasieniä

Metsiemme ruokasieniä

Sienet ovat marjojen ohella metsiemme pidetyimpiä keruutuotteita. Vaikka syötäväksi kelpaavia eri sienilajeja lienee satoja, suomalainen kerää koriinsa muutamaa suosikkiaan. Yleisesti hyödynnettävien metsäsienten käyttö maassamme on lajiston osalta vuosien saatossa monipuolistunut. Suomalainen rouskukansa on tutustunut myös tatteihin – varsinkin herkkutattiin – sekä mustatorvisieniin ja haperoihinkin. Suppilovahverosta on tullut sienikansan suosikki. Herkullisia ja yleisiä lajeja on runsaasti. Vastaavasti myrkyllisiä on vähän, mutta yksikin erehdys saattaa olla kohtalokas. Siksi ei koskaan pidä poimia koriinsa lajia, jonka tunnistuksessa on epävarmuutta.

Tämä opasvihkonen liittyy UPM Metsän 2007 julkaisemaan luontojulisteeseen ”Metsiemme ruokasieniä”. Siihen on koottu sekä tuttuja koko kansan suosikkisieniä, mutta myös vähemmän tunnettuja. Julisteen toivotaan osaltaan lisäävän kiinnostusta metsiemme ruokasieniä kohtaan. Vuosien saatossa on julkaistu useita hyvätasoisia oppaita, jotka tukevat sieniharrastuksen kehittymistä sekä lajintunnistuksessa että keittöön puolella. Kokenut sienestäjä tietää hakea saaliinsa oikeaan aikaan oikeasta paikasta. Kori täyttyy helposti, kun tietää kasvupaikan, vuodenajan ja vallinneen sään vaikutukset eri sienilajien esiintymiseen.

Ruokasienemme elävät osana metsäekosysteemiä puiden kasvua edistäen. Useimmat sienet ovat puidemme juurisieniä, ja niillä on elintärkeä tehtävä veden ja ravinteiden vaihdossa. Jokaisella puulajilla on omat juurisienensä, mikä johtaa sienilajiston vaihteluun eri puulajien välillä.

Osa sienistä on karikkeen tai puun lahottajia. Nämä sienet vapauttavat ravinteita uudelleen käyttökelpoiseen muotoon puille ja muille metsien pienikokoisemmille kasveille. Sienirihmastot reagoivat myös maaperän häiriöihin. Korvasieni keuhkoi-
sella uudistuslalla pari vuotta maanmuokkauksen jälkeen on tästä tyypillinen esimerkki. Monet muutkin lajit herkistyvät tuottamaan satoa kohteille, joissa maa altistuu kulutukselle, polkujen ja teiden varsille.

Metsäsienemme pääsato on syksyllä, kevätsieniä on niukasti. Sateisina kesinä sienestämään kannattaa lähteä jo heinäkuussa. Taitava saattaa löytää syötävää – ainakin nimeksi – keskelä talvekin.

Julisteen kuten tämän opasvihkon valokuvat ovat tamperelaisen Lasse Kososen ottamia. Kosonen on tehnyt myös lajikuvaukset.

Toivotamme kaikille satoisia retkiä ja herkullisia hetkiä metsäsienten parissa!

Lokakuussa 2026

UPM Metsä

Julisteen ruokasienet

Haaparousku

Skogsrisk, Lactarius trivialis

Keskikokoinen–isohko rousku. Lakki vaaleanharmaanruskea–siniharmaa, toisinaan jopa teräksensininen, joskus tummatäpläinen, limainen. Heltat kellanvalkoiset. Jalka kellanvalkoinen, ontto. Maitiaisneste valkoista, kuivuessaan hitaasti vihertyvää. Maku kirpeä. Kuusen juurisieni. Suosituimpia ruokasieniämme, jota on keitettävä ennen käyttöä 5 minuuttia.

Haavanpunikitatti

Aspsopp, Leccinum aurantiacum

Keskikokoinen–isohko tatti. Lakki kupera, appelsiininvärinen, tiivismaltainen. Lakin pintakelmu kääntyy varsinkin nuorena selvästi pillistön puolelle. Pillit hyvin tiheässä, likaisenvalkoiset. Jalka tanakka, kova, valkeahko, valkotupsuinen, tupsut ruskettuvat iän myötä. Malto halkileikkattaessa hitaasti tummuvaa. Haavan juurisieni. Hyvä ruokasieni, mutta kypsennettävä perusteellisesti.

Hallavahakas

Frostvaxskivling, Hygrophorus hypothejus

Pienehkö–keskikokoinen. Lakki laakea, kuoppakeskustainen, ohutmaltoinen, limainen, vihertävänruskea, keskeltä usein lähes musta. Heltat melko harvassa, tasatyviset, kellertävät, Jalka pitkä, joikka, limainen, ainakin latvasta kellertävä. Mieto. Kasvaa usein myöhään syksyllä mäntykankailla tai mäntyistutuksissa. Männyin juurisieni. Hyvä ruokasieni.

Härmämalikka

Pudrad trattskevling, Lepista nebularis

Keskikokoinen–isohko. Lakki laakean kupera-laakea, harmaa, reunoilta vaaleampi ja usein valkohärmäinen, reunat alaspäin kiertyneet. Heltat hyvin tiheässä, hieman johteiset, kermanvalkoiset. Jalka tukeva, nuijamainen, valkoinen. Haju naurista muistuttava. Karikkeenlahottaja. Kasvaa usein isoina ryhminä tai noidankehinä nurmikoilla, polkujen varsilla, kompostien ja lehtikasojen vieressä, lehdoissa ja pensaikoissa, usein myöhään syksyllä. Hyvä ruokasieni, mutta voi aiheuttaa joillekin vatsavaivoja.

Isohapero

Storkremla, Russula paludosa

Keskikokoinen–iso hapero. Lakki laakea, kuoppakeskustainen, ohutlimainen, omenanpunainen, Heltat kellertävänvalkoiset, lähellä lakin reunaa usein punäteräiset. Jalka tukeva, sukkulamainen, hauras, valkoinen ja usein punahäiveinen. Miedonmakuinen. Männyin ja kuusen juurisieni, usein myös soisilla paikoilla. Hyvä ruokasieni.

Kalkkitryffeli

Bianchetto, Tuber borchii

Pientä perunaa muistuttava maanalainen sieni. Väritään harmaanruskea–likaisenvalkoinen, sisältä valkosuoninen, violetinharmaa. Haju voimakas, läpitunkeva. Suomesta toistaiseksi vähän löytöpaikkoja, useimmat perunapelloilta ja komposteista. Ulkomailla lajia pidetään erinomaisena ruokasieninä.

Kangashapero

Tegelkremla, Russula decolorans

Keskikokoinen–isohko hapero. Lakki laakea, keskeltä usein kuopalla, ruskeanoranssi. Heltat kellertävänvalkoiset. Jalka valkoinen, harmaantuva. Malto leikkauskohdasta aluksi punertuvaa, sitten harmaantuvaa, mietoa. Mäntykankailla, usein runsassatoinen. Hyvä ruokasieni.

Kangastatti

Sandsopp, Suillus variegatus

Keskikokoinen–isohko tatti. Lakki tukeva, rusehtavan-keltainen, siinä tummanruskeita täpliä. Pillit hyvin pienet, likaisen kellanharmaat. Jalka tukeva, rusehtavankeltainen, Malto muuttuu leikattaessa sinivihreäksi. Mäntykankaiden runsassatoisimpia sieniä. Männyin sienijuurisieni. Hyvä ruokasieni.

Kangasrousku

Pepparriska, Lactarius rufus

Pienehkö–keskikokoinen rousku. Lakki laakea, pipar-kakunruskea, lakin keskustassa usein terävä nipukka. Heltat rusehtavanvaaleat. Jalka lakkia vaaleamman ruskea. Maitiaisneste valkoista, kirpeää. Malto kirpeän-makuista. Mäntykankailla yleinen ja runsassatoinen. Ainakin männyin ja koivun juurisieni. Paljon käytetty ruokasieni, joka on keitettävä 5 minuuttia ennen käyttöä.

Kartiohuhtasieni

Toppmurkla, Morchella conica

Keskikokoinen. Lakki erikoisen muotoinen, kartiomainen tai kapean sukkulamainen, pinnalta pitkittäisharjuinen ja lokeroinen. Jalka valkoinen, lyhyt. Kulttuuri-paikoilla, kuten pihossa ja puutarhoissa, lastukasoilla tai metsäpoluilla ja metsänreunoissa. Kevätsieni. Erinomainen ruokasieni.

Karvarousku

Skäggriska, Lactarius torminosus

Keskikokoinen–isohko rousku. Lakki laakea, keskeltä matalasuppiloinen, rusehtavanpunainen, voimakas-vyöhykkeinen. Lakin reunat sisäänpäinkiertyneet, pitkäkarvaiset. Heltat punertavanvalkoiset, tiheässä. Jalka tukeva, ontto, valkeahko. Maitiaisneste valkoista, kirpeää. Malto kirpeänmakuista. Koivujen seurassa erilaisissa metsissä. Hyvä ruokasieni 10 minuutin keittämisen jälkeen.

Kehnäsieni

Rynkad tofsskivling, Rozites caperata

Keskikokoinen sieni. Lakki aluksi pallomainen, sitten laakeneva, keskusta jää kohoumaksi, oljenruskea, keskeltä usein valkohärmeinen, kosteusmuuntuva. Heltat kellanrusehtavat, tiheässä, sahateräiset. Jalka valkeahko, tukeva, hoikka, nuijainen. Jalan latvaosassa helposti irtoava, sormusmainen rengas, jonka yläpuolella on sahanterämäistä kuviointia. Maku mieto. Monenlaisissa havumetsissä, ainakin koivun ja kuusen juurisieni. Hyvä ruokasieni.

Keltahapero

Gulkremla, Russula claroflava

Keskikokoinen–isohko hapero. Lakki laakea, keskeltä kuopalla, kirkkaankeltainen, heltat kellertävänvalkoiset, jalka valkoinen, harmaantuva. Malto harmaantuvaa, mietoa. Kosteissa koivikossa, usein jo keskikesästä lähtien. Erinomainen ruokasieni.

Keltavahvero

Kantarell, Cantharellus cibarius

Keskikokoinen kääväkäs, joka on kauttaaltaan munankeltainen (harvoin valkeahko). Lakin reuna usein poimuinen. Helttamaiset poimut harvassa, usein haaraiset. Jalka hoikka, tyveen päin suippeneva. Maku melko mietoa, tuoksu hedelmäinen. Erityisesti koivujen seurassa muodostaen sinijuurta, usein hieman kulu-neilla paikoilla, kuten polkujen varsilla. Erinomainen ruokasieni.

Koivunkantosieni

Föränderlig tofsskivling, Kuehneromyces mutabilis

Pieni–keskikokoinen kantosieni. Lakki voimakkaasti kosteusmuuntuva ja siksi kaksivärinen: lakin keskustassa kuivumisen myötä laajeneva rusehtavankeltainen alue, lakin reunaosat kinuskinruskeat, niissä varsinakin nuorena kellanvalkeita pikku suomuja. Heltat melko tiheässä rusehtavat, tasatyviset. Jalka hoikka, sitkeä, säikeinen, ja ruskeasuomuinen; jalan latvaosassa ulkoneva rengas. Koivujen ja muiden lehtipuiden kannoilla usein isoina kimppuina. Lahottaja. Hyvä ruokasieni, josta vain lakit käytetään.

Kultarousku

Mandelriskä, Lactarius volemus

Keskikokoinen–iso. Lakki laakea, keskeltä kuopalla, paksumaltainen, kuparinruskea. Heltat rusehtavan vaaleat, vanhemmiten ruskettuvat. Jalka vaalea, rusehtava. Malto sillinhajuista, mietoa. Maitiaisneste hyvin runsasta, valkoista. Lehtomaisissa kuusikoissa, ainakin kuusen ja tammen juurisieni. Melko harvinaisena Etelä-Suomessa. Erinomainen ruokasieni.

Känsätuhkelo

Vårtig röksvamp, Lycoperdon perlatum

Pienehkö–keskikokoinen tuhkelolaji. Itiöemä vastapäärynämäinen, pallon pinta matalapiikkinen–nystyinen, nystyt karisevat helposti pois, valkeahko. Lahottaja. Kasvaa lahoppuulla tai maassa, usein ryhminä. Kun itiöemän sisältö on valkoista, laji on syötävä, mutta muuttuu nopeasti aluksi kellertäväksi ja lopulta itiöiden kypsyttyä lähes oliivinmustaksi. Itiöt pöllähtävät savuna itiöemän laella olevasta aukosta.

Lampaankäöpä

Fårticka, Albatrellus ovinus

Keskikokoinen–iso. Lakki epämuotoisen näköinen, kupera, valkeahko–rusehtava, kuivapintainen. Pillit hyvin pieniä, valkoisia. Jalka lyhyt valkoinen. Malto kellertyvää (raaputa sormella). Mieto. Kasvaa usein isoina ryhminä kuusikoissa. Hyvä ruokasieni.

Lehtikuusentatti

Lärksopp, Suillus grevillei

Keskikokoinen tatti. Lakki limainen, oranssinruskea, kupera, pillit pienet, kellertävät, kosketuskohdista violetinruskeat. Jalka tukevahko, kellanruskea, jalan latvaosassa limainen rengas. Lehtikuusen sienijuuri-sieni. Hyvä ruokasieni.

Lehtokeltavalmuska

Riddarmusseron, Tricholoma frondosae

Keskikokoinen. Lakki laakean kupera, laakeneva, keltainen ja kauttaaltaan ruskeasuomuihin. Heltat vaaleankeltaiset, melko tiheässä, kolotyviset. Jalka pitkäkö, keltainen. Maku ja haju jauhomaiset. Haavan sienijuurisieni. Haavikoissa ja sekametsissä. Hyvä ruokasieni.

Limanuljaska

Citronslemskivling, Gomphidius glutinosus

Keskikokoinen. Lakki laakean kupera, vanhemmiten matalasuppiloinen ja reuna kauan sisäänkiertynyt, paksulimainen (liman voi nylkeä pois veitsellä), violetin-harmaa, vanhemmiten mustalaikkuinen. Heltat pitkäjohteiset, harvassa aluksi valkeahkot, sitten mustuvat. Jalka limainen, valkoinen, tyvestä rikinkeltainen. Kuusen juurisieni. Hyvä ruokasieni, mutta vanhemmiten mustuva ja mustuttaa myös muut korissa olevan sienet.

Mustarousku

Svartriska, Lactarius turpis

Keskikokoinen-isohko rousku. Lakki laakea, hieman kuoppakeskustainen, likaisen vihertävänruskea-mustahko. Metsässä kasvavat mustarouskut ovat pienempiä ja väriltään vihreämpiä kuin kulttuuriympäristöissä kasvavat. Heltat kermanvalkoiset, tiheässä. Jalka lakin värinen tai vaaleampi. Malto kovaa, maitiaisneste valkoista ja kirpeää. Koivun juurisieni, kasvaa sekä metsissä että kulttuuripaikoilla, pihkoilla, puistoissa, ym. Hyvä ruokasieni 10 minuutin keittämisen jälkeen, mutta ei viime aikoina ole suositeltu käytettäväksi sen nekatoriinipitoisuuden vuoksi.

Mustatorvisieni

Svart trumpetsvamp, Craterellus cornucopioides

Pienehkö torvimainen tai syvään suppilomainen kääväkäs. Lakin pinta mustahko, pienisuomuihin, lakin ulkopinta heltaton tai poimuton, lähes sileä, hopeanharmaa, yhtyy jalkaan saumattomasti, jalan tyvi mustahko. Lehtomaisissa metsissä, rehevissä kuusikoissa. Erinomainen ruokasieni, mutta pahanmakuinen jalan tyvi poistettava.

Männynherkkutatti

Rödbrun stensopp, Boletus pinophilus

Iso-isohko, kovamaltainen tatti. Lakki kupera, kova, epätasainen, pähkinänruskea. Pillit valkoiset, pillien suut punertavat, vanhemmiten pillistö keltainen. Jalka tukeva, tyveen päin paksuneva, jopa tynnyrimäinen, valkeahko, jalan latvaosassa valkoista verkkokuviointia. Maku mieto. Männyn juurisieni, kuivilla mäntykankailla toisinaan runsassatoinen. Erinomainen ruokasieni.

Mustavahakas

Sotvaxskivling, Hygrophorus camarophyllus

Keskikokoinen-isohko. Lakki kupera, ruskeanmusta – lähes musta, reuna aluksi sisäänkiertynyt. Heltat paksut, harvassa, valkoiset. Jalka pitkä, valkeahko, tyveen suippeneva. Maku haurasta, mieto. Tuoksu hajuvesimäinen. Kuusikoissa kuusen juurisienenä. Erinomainen ruokasieni.

Männynleppärousku

Läckerriska, Lactarius deliciosus

Keskikokoinen-isohko. Lakki laakea, kuoppakeskustainen, oranssi, vyöhykkeinen. Heltat tiheässä oranssit, vanhemmiten vihertävät. Jalka oranssi, kuoppatäpläinen. Maitiaisneste niukkaa, oranssia, hitaasti vihertyvää. Männyn seuralainen, kalkkialueilla runsassatoinen. Erinomainen ruokasieni.

Männynpunikkittatti

Tallsopp, Leccinum vulpinum

Keskikokoinen–isohko tatti. Lakki tumman punaruskea, pintakelmu kiertyy usein pillistön puolelle. Pillistö likaisen valkoinen. Jalka tukeva, valkoinen, ruskeatupsuinen. Männyn juurisieni, mäntykankailla. Hyvä ruokasieni, mutta kypsennettävä perusteellisesti.

Pohjanmesisieni

Vanlig honungskivling, Armillaria borealis

Keskikokoinen, isoina ryhminä kasvava sieni. Lakki kupera, lopulta laakea, kellanruskea, kauttaaltaan pienisuomuinen. Heltat rusehtavanvaaleat. Jalka käyrä, latvassa rengas. Kasvaa isoina tuppaina elävillä ja lahoppuilla, sekä lehtietä havupuulla. Hyvä ruokasieni, joista vain lakit käytetään.

Nummitatti

Örsopp, Suillus bovinus

Keskikokoinen tatti. Lakki laakea, pehmeämaltoinen, limainen, vaaleanruskea. Pillit isoreikäiset ja kulmikkaat, likaisen keltaiset. Jalka lyhyt, kellanruskea. Mäntyjen seurassa, usein isoina ja tiiviinä ryhminä, usein esim. polkujen varsilla. Hyvä ruokasieni.

Sikurirousku

Curryriskä, Lactarius camphoratus

Pienehkö rousku. Lakki himmeäpintaisen tummanruskea, laakean kuoppakeskustainen, ohutmaltoinen, heltat tiheässä, lakin väriset. Jalka tummanruskea, violetinsävyinen. Maitiaisneste runsasta, valkoista, mietoä. Haju omalaatuinen, muistuttaa sikuria ja currymaustetta. Rehevissä kosteapohjaisissa kuusikoissa, kuusen seuralainen. Erinomainen ruokasieni, johon on liian vähän kiinnitetty huomiota. Puuttuu Pohjois-Suomesta.

Sillihapero

Sillkremla, Russula xerampelina

Haperoryhmä, johon kuuluu useita keskikokoisia lajeja. Hyvin monimuotoinen ja monenvärinen, joka heijastaa lajieroja. Lakki voi olla ruskea, punainen, vihertävä tai viininpunainen. Lakki laakea, keskeltä usein kuopalla. Heltat melko tiheässä, kellertävänvalkeat, kosketuskohdasta ruskettuvat. Jalka tukeva, usein punaviivahteinen, kosketuksesta ruskettuva. Haju – varsinkin kuivahtaneena – sillinkaltainen. Muodostaa sienijuurta eri puulajien kanssa. Monenlaisissa metsissä lehtometsistä havumetsiin. Erinomainen ruokasieni.

Sinivalmuska

Blåmusseron, Lepista nuda

Keskikokoinen–isohko sieni. Lakki laakea, reuna usein sisäänpäin kiertynyt, rusehtavansininen-violetinsininen. Heltat sinivioletit, kolotyviset, tiheässä. Jalka tukevahko, sininen, valkohärmeinen. Itiöpöly valkoista. Haju palanutta kumia muistuttava. Lahottaja. Kasvaa usein myöhään syksyllä lehtikasoissa, lehdoissa, polkujen varsilla ja pensaikoissa. Hyvä ruokasieni, joka voidaan ryöpätä maun miedontamiseksi.

Suppilovahvero

Trattkantarell, Cantharellus tubaeformis

Pienehkö–keskikokoinen sieni. Lakki ohut, mutka-reunainen, keskeltä syväsuppiloinen, ruskea – lähes mustahko, lakin alapinnalla matalia helttamaisia, usein haaraisia poimuja. Jalka likaisen keltainen. Runsassatoinen sieni, usein myöhään syksyllä rehevissä kuusikoissa. Erinomainen ruokasieni.

Talvijuuerekas

Vinterskivling, Flammulina velutipes

Pieni–keskikokoinen kantosieni. Lakki limainen, kupera, oranssinkeltainen. Heltat valkeahkot, kolotyviset, melko harvassa. Jalka hoikka, lyhyehkö, aluksi vaalea-valkeahko, sitten lähes musta, nukkainen. Lehtipuuden kannoilla tai elävillä lehtipuilla, usein myöhään syksyllä tai jopa talvella. Lahottaja. Hyvä ruokasieni. Viljellään mm. Japanissa.

Tapionherkkusieni

Skogschampignon, Agaricus silvaticus

Keskikokoinen. Lakki kupera–laakea, kauttaaltaan tiheään tummanruskeasuomuinen, heltat vaaleanharmaanruskeat, tummenevat, tiheässä. Jalka solakka, pitkäkö, vaalea, nuijamainen, renkaallinen. Malto hitaasti punertuvaa. Haju hapahko. Kuusimetsien neulaskarikkeella, karikkeenlahottaja. Satovaihtelut suuria. Hyvä ruokasieni.

Tuoksuvalmuska

Goliatmuseon, Tricholoma matsutake

Keskikokoinen–iso. Lakki kupera, laakeneva, tummanruskea, siinä isoja, pinnanmyötäisiä suomuja, reuna sisäänpäin kiertynyt. Heltat tiheässä, valkoiset. Jalka tukeva, usein tyveen päin suippeneva, rusehtava, jalan yläosassa nahkamainen rengas. Malto makeantuoksuista, tiivistä. Männyn juurisieni, sato vaihtelee suuresti vuosittain. Pohjoisessa yleisempi kuin etelässä. Erinomainen ruokasieni, japanilaisten kuuluisa ”matsutake”.

Ukonsieni

Stolt fjällskivling, Macrolepiota procera

Iso. Lakki nuorena lähes pallomainen, sitten laakeneva, lautasmainen, keskelle jää usein tylppä kohouma, vaaleapohjainen, kauttaaltaan ruskeasuomuinen. Heltat irtotyviset, tiheässä, valkoiset. Jalka pitkä, solakka, kauttaaltaan valko-ruskeavöinen. Jalan yläosassa helposti irtoava ulkoneva rengas. Malto pähkinäntuoksuista. Polkujen varsilla, puutarhoissa, tienvarsilla, lehdoissa ym. kulttuurin vaikuttamilla paikoilla. Karikkeenlahottaja. Erinomainen ruokasieni.

Vaaleaorakas

Blek taggsvamp, Hydnum repandum

Keskikokoinen–isohko sieni. Lakki usein epämuotoisen näköinen, laakea, epätasainen, valkeahko, kuiva. Lakin alapinnalla pehmeitä piikkejä, jotka irtoavat helposti. Jalka lyhyehkö, valkeahko. Kuusen juurisieni. Erinomainen ruokasieni.

Viinihapero

Vinkremla, Russula obscura

Keskikokoinen–isohko. Lakki laakea, kuoppakeskustainen, viininpunainen, keskeltä usein mustahko, reunoilta usein valkohärmeinen. Heltat kellanvalkoiset, tiheässä. Jalka tukevahko, valkoinen, iän myötä ja raaputettaessa harmaantuva. Malto harmaantuva. Mieto. Kuusen juurisieni. Hyvä ruokasieni.

Voitatti

Smörsoopp, Suillus luteus

Keskikokoinen tatti. Lakki kupera, paksulimainen, tummanruskea. Pillit pieniä, voinkeltaisia. Jalka valkeahko, jalan yläosassa nahkamainen rengas, joka on pitkään lakin reunoissa kiinni, mutta lopulta irtaana ja jää jalkaan kutistuvaksi jätteeksi. Männyn juurisieni. Hyvä ruokasieni.

Viiruvalmuska

Streckmusseon, Tricholoma portentosum

Keskikokoinen–isohko. Lakki laakean kupera, tummanharmaa, mustaviiruinen. Heltat valkoiset, tiheässä. Jalka lyhyt tai pitkäkö, valkoinen, latvaosasta kellertävä. Kuusen juurisieni. Usein myöhään syksyllä. Hyvä ruokasieni.

UPM-Kymmene Oyj on suomalainen, kansainvälisesti toimiva materiaaliratkaisujen yhtiö, jonka juuret ulottuvat 1700-luvulle. UPM:llä on useita tuotantolaitoksia, joissa käytetään vastuullisesti hankittua puuta raaka-aineena. Uusiutuvista kuiduista, kehittyneistä materiaaleista, hiilidioksidipäästöjä vähentävistä ratkaisuksista ja painopapereista koostuva portfoliomme uudistaa tuotteita ja kokonaisia arvoketjuja. Yhtiö omistaa Suomessa noin 522 000 hehtaaria sertifioituja metsiä, joita hoidetaan pitkäjänteisesti ja vastuullisesti.

UPM Metsä vastaa puunhankinnasta ja metsien hoidosta Suomessa. Yhtiö tekee vuosittain yli 20 000 puukauppaa, ja sen palveluksessa on noin 500 metsäalan ammattilaista. Lisäksi 300 yrittäjän laaja verkosto työllistää yli 2 000 henkilöä eri puolilla maata.

UPM Metsä on sitoutunut luonnon monimuotoisuuden lisäämiseen sekä omissa että asiakkaidensa metsissä. Se tarjoaa metsänomistajille parhaat ratkaisut metsien hoitoon ja uudistamiseen sekä kehittää osaamistaan jatkuvasti ja varmistaa, että metsät kasvavat enemmän kuin niitä käytetään – näin turvataan metsien elinvoimaisuus myös tuleville sukupolville.

Kansi: Kartiohuhtasieni (*Morchella conica*)

Metsän tulevaisuuden tekijät
upmmetsa.fi

UPM Metsä